

## Rådhuset, Ö-vik Konst från Lancaster i England, Vasa i Finland och Örnsköldsvik i Sverige (t.o.m. 8 aug.)

Ett påbörjat samarbete mellan två konstnärer från Lancaster i England, Hanna och David Davies, och Örnsköldsviks kollektiva konstnärsverkstad har som ett första steg resulterat i en stor sommarutställning på Rådhuset. I samarbetet ingår också konstnärer från finska Österbotten. Syftet är att gemensamt utbyta arbetsvivelser och utställningar i de tre länderna. Hela Rådhuset, från topp till botten, är i sommar fyllt med över 150 verk av 27 konstnärer inom de flesta traditionella tekniker, som måleri, grafik, teckning, textil, emalj och keramik. I källarvåningen visas åtta medlemmar från ÖKKV (där rummen används på ett utmärkt sätt), i utställningshallen sex österbottningar, i konsthallen tretton från England och i den översta våningen blandas några av konstnärerna från de tre deltagarländerna. Huset är alltså fullspäckt, variationsrikt, och absolut värt ett besök i sommar.

Urvalet till den engelska och finska delen har gjorts av paret Davies, medan ÖKKV erbjudet fritt deltagande. En intressant fråga man kan ställa sig är hur skillnaderna ser ut mellan de tre regionerna, på vilket sätt tradition och nytänkande ger sig till känna. Nu är det inte så svårt att se Davies medvetna urval och inriktning på det traditionellt moderna, och den som förväntar sig installationer, videos, uppskurna kor och nakna pojkar på konsthallen i Ö-vik får nog leta på annat håll. Men hursomhelst, vi får vara glada för chansen att nu se engelsk konst på våra breddgrader. Störst uppmärksamhet skapar nog Cathy Wilson med sina stora, naturalistiska porträtt i kolteckning och pastell, och keramikern Halima Cassels märkliga terrakottaskålar.

Porträttet som motiv har fått en renässans i vår tid, kanske mest inom den samtida fotografien. Cathy Wilson arbetar i stort format och med minutiös detaljrikedom. Fokuseringen på huden och ansiktets kroppslighet påminner om målaren Lucian Freud och hans betoning av "den magiska köttsligheten". Wilsons porträtt av tre kvinnor är både monumentala och märkligt intima, då ansiktena tycks bära på en obesvärad och liksom upphöjd självständighet.

Den pakistanfödda Halima Cassel visar en samling skulpturala skålar i en fascinerande mix av afrikansk ornamentik och islamiskt inspirerad arkitektur. Jag tänker på förkroppsligade fraktalbilder eller stilsiterat utvecklande blommor. Med matematisk precision skär hon för hand ut komplexa och djupa mönster i tjock och matt lera. Genom en enkel och tung grundform lyckas hon maximera uttrycket i det geometriska mönstret, hålla det stramt inneslutet men ändå intensivt expanderande. Det föränderliga ljuset och skuggorna gör också att mönstren hela tiden får nya infallsvinklar. En ytterligare dimension skapas då hon lägger spegelglas under skålarna, där klotformen och de underliggande detaljerna framträder. Halima Cassels skålar är både brutalt vackra och oemotståndligt sinnesförvirrande på samma gång.

Text: Jan K Persson